

1. Το καλοκαίρι του 1955, κατά τη διάρκεια ανασκαφικής έρευνας στην οδό Δήμητρας, βρέθηκε αναθηματική στήλη από λευκό μάρμαρο, ύψους 2,63μ, προς τιμή του θεού Ποσειδώνα. Εντοπίστηκε όρθια στην αρχική της θέση, όπου σήμερα είναι τοποθετημένο ακριβές αντίγραφο. Η στήλη επιστέφεται από αέτωμα, που έφερε αρχικά χρώματα, και ήταν στερεωμένη σε ορθογώνια μαρμάρινη πλίνθο. Χρονολογείται στις αρχές του 4ου αι. π.Χ. Στο μέσο της στήλης είναι χαραγμένη η επιγραφή:

ΠΟΤΕΙΔΩΝΙ

ΚΡΑΝΑΙΩΙ

ΠΝΛΑΙΩΙ

Από αυτήν συμπεραίνεται ότι ήταν στημένη κοντά σε κάποια κρήνη αλλά και σε κάποια από τις πύλες του αρχαίου τείχους.

2. Στην ίδια περιοχή ήλθε στο φως τμήμα μιας από τις ανατολικές συνοικίες της αρχαίας Λάρισας, στις υπώρειες του λόφου της ακρόπολης. Αποκαλύφθηκε ρωμαϊκών χρόνων δρόμος με στοές, μέρος πιθανότατα του *cardo* (κάθετου οδικού άξονα) της πόλης. Στα μέσα του 5ου αι. μ.Χ. στο χώρο της στοάς κτίζονται οικίες, ενώ ο δρόμος εξακολουθεί να είναι σε χρήση. Στα μέσα του 6ου αι. οι οικίες εγκαταλείπονται καθώς από το σημείο αυτό διέρχεται η νέα - ιουστινιάνεια - οχύρωση και συγκεκριμένα το προτείχισμα αυτής. Η οδός και τα σπίτια σταδιακά καλύπτονται με επιχώσεις. Στο 12ο αι. εκτός του τειχισμένου χώρου ανεγείρονται σπίτια, όπως υποδηλώνεται από τμήμα μεσοβυζαντινής οικίας δίπλα στο δρόμο.

3. Σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο στο υπόγειο πολυκατοικίας επί της οδού Μανωλάκη 6 διατηρείται μεγάλη δεξαμενή που ταυτίζεται με την κεντρική δεξαμενή της Λάρισας. Ανάγεται στην υστερορωμαϊκή/πρώιμη παλαιοχριστιανική περίοδο. Πρόκειται για μεγάλο υπέργειο κτίσμα διαστάσεων 33 x 20 μέτρα και χωρητικότητας 2.350 κυβικών μέτρων περίπου. Αποτελείται από τρεις καμαροσκεπείς ορθογώνιους χώρους, μέγιστου ύψους 6 μ., που επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω στενών τοξωτών ανοιγμάτων. Στην πρόσοψη της δεξαμενής διαμορφωνόταν πολυτελές κρηναίο οικοδόμημα στο τύπου του νυμφαίου.

4. Το μικρό βαλανείο (λουτρό) στην Πλατεία Μπλάνα χρονολογείται τον 5^ο αιώνα μ.Χ. Αποτελείται από τρεις χώρους που ταυτίζονται με το *frigidarium* (κρύο δωμάτιο), το *tepidarium* (δωμάτιο με μέτρια θερμοκρασία) και το *caldarium* (δωμάτιο με θερμαινόμενο μέσω υπόκαυστων δάπεδο). Γρήγορα επιχώθηκε για να διευκολύνει τη λειτουργία του παλαιοχριστιανικού τείχους της Λάρισας, που έκοψε τμήμα του στα ανατολικά. Το μέγεθος του βαλανείου πιθανολογεί τη χρήση του ως συνοικιακού ή εκκλησιαστικού λουτρού, ενώ η γειτνίασή του με τη μεγάλη βασιλική της οδού Κύπρου ευνοεί την δεύτερη συσχέτιση.

5. Το βαλανείο (λουτρό) της Πλατείας Λαμπρούλη περιλαμβάνει χώρους ψυχρού και θερμού λουτρού, με την εστία να βρίσκεται στο νότιο άκρο του κτίσματος. Και εδώ το θερμό δωμάτιο (*caldarium*) ήταν υπόκαυστο. Κάθε δωμάτιο διέθετε από δύο ημικυκλικούς ατομικούς λουτήρες που εγγράφονται στο εσωτερικό αψίδων. Τα τοιχώματα τους ήταν στεγανοποιημένα με ισχυρό υδραυλικό κονίαμα. Από το μικρό μέγεθός του είναι σαφές ότι το βαλανείο εξυπηρετούσε περιορισμένο αριθμό ατόμων. Η γειτνίασή του με τη βασιλική του Αγίου Αχιλλίου καθιστά πιθανό το ενδεχόμενο να συνδέεται με το συγκρότημά του ναού. Χρονολογείται στον 6ο αι. μ.Χ.

6. Στη συμβολή των οδών Βενιζέλου και Φιλελλήνων, σώζεται τμήμα των δίδυμων Οθωμανικών λουτρών της Λάρισας, τα οποία καταλάμβαναν άλλοτε ολόκληρο το οικοδομικό

τετράγωνο. Σήμερα το τμήμα αυτό είναι μοιρασμένο σε μικρές ιδιοκτησίες, που στεγάζουν εμπορικά καταστήματα. Παρά τις διάφορες μετασκευές που πραγματοποιήθηκαν στο παρελθόν, τα λουτρά διασώζουν αρκετά αυθεντικά αρχιτεκτονικά στοιχεία. Έτσι, διατηρείται ο κεντρικός θόλος της θερμής αίθουσας του ανδρικού τμήματος, καθώς και άλλοι μικρότεροι θολωτοί χώροι. Η ανέγερση του κτίσματος πιθανώς ανάγεται στο 15ο αιώνα.